

Foranstaltninger og Sikringsmidler ved Arbeidsmaskiner, Mellemorganer og Kraftmaskiner i lignende Aand som det Rigsdaagen forelagte Lovforslag, dog at de lokale Domstole træde i Stedet for den Myndighed, man her vil lægge i Justitsministerens Haand. Naar en Fabrik eller et Værksted ikke holdes i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, isalder Eieren en Bøde af indtil 10 Rkr., og naar han oversidder den givne Frist for at foretage en i saa Henseende paabudt Forandring, bøder han 1 Rkr. pr. Dag efter Fristens Udløb. Derksom Noget bliver dræbt eller faar en Legemsbeskadigelse paa Grund af, at Eieren ikke har overholdt Lovens Bestemmelser, isalder han en Bøde, der ikke kan overstige 100 Rkr., der skal anvendes helt eller delvis til Bedste for den tilskadekomne Person eller hans Familie.

Under 7de September 1880 udkom en almindelig Lov angaaende Arbeidsgiverens Forpligtelse til at yde Erstatning for de Legemsbeskadigelser, som en af hans Arbeidere lider under Udførelsen af sit Arbejde. Denne Lov angaar ei alene Fabrikker og Værksteder, men ogsaa anden teknisk Virksomhed, saasom Bygningsarbejder, Drift af Jernbaner m. v. Det paabydes heri, at Arbeidsgiveren har at yde Erstatning, naar Legemsbeskadigelse eller Død er foranlediget ved en Forsømmelse af Arbeidsgiveren selv eller af en Person i Arbeidsgiverens Tjeneste, der enten har Overopsyn, eller hvis Ordre Arbeideren var pligtig at følge; dog kan den tilskadekomne Arbejder ikke fordrø Erstatning, dersom han var kjendt med den Mangel eller Forsømmelse, der har foranlediget Skaden, og ikke har gjort sin Overordnede opmærksom derpaa. Erstatningen maa ikke overstige tre Aars Løn for vedkommende Person, eller for en Person ved tilsvarende Arbejder.

Af Bestemmelser, der særlig vedrøre Maskiner, der benyttes i Landbruget, findes en Lov af 16de April 1878 om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Tærste-

maskiner, der sættes i Gang paa anden Maade end ved Haandkraft.

Franrig.

Den første franske Lov til Sikring af Arbejderne i Fabrikker er Loven af 2den Juni 1874 om de i Industrien beskæftigede Børns og mindreaarige Kvinners Arbejde, hvortil slutter sig et Dekret af 2den Juni 1874 og et af 2den Marts 1877. Loven og Dekreterne indeholde Bestemmelser i sanitær Henseende, om Indregning af bevægelige Maskindele og om Begrænsning af de Arbejder, der maa overdrages til Udførelse af Børn og unge Mennesker, hvoriblandt den, at Børn under 16 Aar ikke maa benyttes til at rense, smøre eller undersøge Maskindele i Bevægelse. Loven vedrører saaledes ikke bogne Arbeidere og indeholder ikke Erstatningsbestemmelser.

Tydskland.

Den eneste almindelige Lovbestemmelse, der sigter til at beskytte Arbejderne i Fabrikkerne, er: „Deutsche Gewerbeordnung“ af 12te Juni 1869.

Dennes § 107 er saalydende:

„Enhver Industridrivende er forpligtet til at tilvejebringe og vedligeholde saadanne Indretninger, som med tilbørligt Hensyn til Driftens og Værkets Bestaaffenhed ere nødvendige, for paa bedst mulig Maade at sikre Arbejdernes Liv og Sundhed.“

Samme Lovs § 148 Nr. 10 indeholder følgende Straffebestemmelser for Overtrædelsen heraf:

Med en Pengebøde paa indtil 50 Thaler, eller i Tilfælde af Uformuenhed med indtil 4 Ugers Fængsel straffes Enhver, som efter at have modtaget Overighedens Paalæg derom, ikke overholder Bestemmelserne i § 107.